

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה לחקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

בפני כב' השופט ארז יקואל – סגן הנשיאה

1

בעניין: מ.י. המחלקה לחקירות שוטרים

על-ידי ב"כ עו"ד אפרתי

המאשימה

נגד

1. מוטי קשתי

על-ידי ב"כ עוה"ד שניידר ודוד

2. שי כהן – נמחק

הנאשמים

2

3

הכרעת דין

4

5

6

מאחר והכרעת דין זו עוסקת בעניינו של קטין, אני אוסר פרסום כל פרט הקשור בויהויו.

7

8

1. התוצאה אליה הגעתי הנה, כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה חבלנית, לפי סעיף

9

380 לחוק העונשין התשל"ז-1977, כפי שיוחסה לו בכתב האישום.

10

11

רקע

12

13

2. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם שירת כשוטר סיור במשטרת רחובות.

14

15

ביום 25.1.09, שהו א.ג. - קטין יליד 1991 (להלן: "המתלונן") ואחיו אל.ג. (להלן: "אח

16

המתלונן"), במסיבה. בסמוך לשעה 23:00, יצא אח המתלונן יחד עם חבר מחוץ למסיבה

17

ובפינת הרחובות משה מזרחי ומילצין, עצר אותם הנאשם לצרכי בדיקה, כשהוא בניידת

18

משטרתית.

19

20

אח המתלונן מסר תעודת זהות ונבדק במסוף המשטרתית. לאחר מכן, נערך עליו ועל חברו

21

חיפוש, במהלכו נמצאו מכשירי טלפון ניידים שעוררו את חשדו של הנאשם כי הם גנובים.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 הנאשם הזמין ניידת משטרתית נוספת לסיוע. בו בזמן, התקשרו אל המתלונן חבריו ועדכנו
2 אותו כי אחיו נעצר על ידי שוטר. המתלונן הגיע למקום ושאל את אחיו לקרות האירועים.
3 הנאשם ביקש שגם המתלונן ירוקן את תכולת כיסיו, בין היתר, נמצא בהם מכשיר טלפון
4 נייד והנאשם חשד כי גם הוא גנוב.
5
6 המתלונן אמר לנאשם כי מכשירי הטלפון הנייד נרכשו על ידי אביו וכן כי גניבה מנוגדת
7 לאמונתו כאדם דתי. הנאשם השיב לו: **"אתם הדתיים הכי רמאים, הכי זונות"**. המתלונן
8 הזמינו להתקשר לאביו לבירור את העניין וכן להתלוות אליו לביתו, כדי לחזות במסמכים
9 המעידים כי מכשירי הטלפון הנייד נרכשו כדין.
10
11 לשמע הדברים, בערה בנאשם חמתו והוא צעק על המתלונן שייכנס לניידת ושאל בדעתו
12 ללכת לשום מקום. אז תפס הנאשם את המתלונן מאחור, הפילו ארצה ובעודו צועק כי
13 יעשה כל מה שיאמר לו, הכה אותו בעינו השמאלית באמצעות פנס שהיה בידו.
14
15 בה בעת, הרים הנאשם את המתלונן מצווארו, אזק אותו והטיח אגרוף במצחו, בעודו אומר
16 לו: **"יא'בן זונה, יא'שרמוטה"**, כי בתחנה יטפל בו כמו שצריך ו: **"יזיין לו את הצורה ואת**
17 **התחת"**.
18
19 כאשר הגיעו לתחנת המשטרה, משך הנאשם את המתלונן בכוח מהניידת, המתלונן בכה,
20 הנאשם אמר לו: **"מה אתה משחק אותה בוכה, מה אתה כוסית, מתנהג כמו ילד בן ארבע"**
21 ונתן **"כאפה"** בעורפו.
22
23 כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן המטומה סביב עינו השמאלית, שטף דם בלחמית
24 עינו השמאלית ושריטות בצווארו.
25
26 הנאשם כפר במיוחס לו, ציין כי אח המתלונן לא נבדק ולא בוצע חיפוש בעניינו, הדגיש כי
27 מטרת המתלונן הייתה להכשיל פעילות משטרתית וכאשר הוחשד בביצוע עבירה, התנגד
28 פיזית לעיכובו וניסה לברוח מהמקום. אז, כלשון ההגנה: **"הייתה הפלה על הקרקע**
29 **במסגרת כוח סביר, הוא לא הכה אותו בעינו השמאלית בעזרת פנס...הרים אותו מהרצפה**
30 **אזק אותו ולקח אותו לתחנת המשטרה"**. עוד הכחיש הנאשם את המלל המיוחס לו.
31
32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1
2
3
- דיון והכרעה**
- 4 .4 כעת אני נדרש להכרעה בשאלה העיקרית השנויה במחלוקת בין הצדדים, האם נהג הנאשם
5 באלימות כלפי גופו של המתלונן בשלושה מופעים – הכאה בעינו כשפנס שבידו, הכאתו
6 באגרופו במצחו ומתן "כאפה" בעורפו. מופעים אלו, ככל שאירעו, חורגים בעליל ממשגרת
7 "כוח סביר", כטענת ההגנה ומגבשים את הרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו.
8
- 9 .5 לאחר שהתרשמתי מטענות הצדדים, ראיותיהם, אותות האמת ממהלך הדיון ומכלול
10 נסיבות העניין, שוכנעתי כי המאשימה הרימה את הנטל החל עליה והוכיחה מעל לכל ספק
11 סביר שהנאשם תקף את המתלונן וגרם לחבלותיו כעיקר תיאור כתב האישום.
12
- 13 .6 בעתירתה להרשיע את הנאשם במיוחס לו, ביקשה המאשימה להסתמך על עדויותיהם של
14 המתלונן, אחיו, אביו, מר יואל בוחניק – חברו של המתלונן, גב' הלן לולי - מתנדבת בתחנת
15 הסיור במשטרת רחובות ששהתה עם הנאשם בעת הרלוונטית וגב' שירי יורמן - גובת
16 הודעתה של גב' לולי.
17
- 18 .7 בעתירתו לזכותו מן המיוחס לו, ביקש הנאשם להסתמך על עדותו שלו וכן על עדותם של מר
19 ליברמן אבי – הממונה על החקירה ומר אהוד שילואן – שוטר נוסף ששהה עמו בעת
20 הרלוונטית.
21
- 22 .8 המתלונן, מר בוחניק - חברו וגב' לולי – מתנדבת שנלוותה לנאשם, מסרו גרסה אחידה
23 בעיקרה, נטולת מניע פסול, שלא נסתרה בסתירות אמיתיות. לסתירות השוליות שנגלו בה,
24 נמצא הסבר בעובדות ובהיגיון והתרשמתי כי הן אינן משפיעות על ליבת האשם שיוחסה
25 לנאשם.
26
- 27 .9 ההגנה הסתמכה רבות על סתירות נטענות בגרסאות עדי התביעה, תוך הפניות לכיוון הפלת
28 המתלונן ארצה על ידי הנאשם; שכיבתו ארצה על הגב, על הבטן או שמא במנח "פרופיל";
29 אם ספג מכה בהטחה קדמית והאם קיבל שתי "סטירות" חלף "אגרופ" ו"כאפה". גם
30 בהינתן אלו, נותר "גרעין קשה" בגרסאות עדי התביעה, נכחו ניתן לקבוע במידת הוודאות
31 הנדרשת במשפט פלילי, כי הנאשם הפיל את המתלונן ארצה, הכה באזור עינו כשפנס

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

1 משטרתי בידו, הטיח מכה בפניו בין אם בגדר "אגרופ" ובין אם בגדר "סטירה" והכה
2 בעורפו בין אם בגדר "כאפה" ובין אם בגדר "סטירה".

3

4

כידוע:

5

6 "השאלה איינה אם קיימים אי-דיוקים ואי-התאמות בפרטים,
7 אלא אם המיקשה כולה היא אמינה, ואם הגרעין הקשה של
8 האירועים והתמונה הכוללת המתקבלת מן העדות והחיזוקים
9 לה מאפשרים מסקנה בדבר אשמת הנאשם מעבר לכל ספק..."
10 (ר' ע"פ 993/00 נור נ' מ"י פד"י נו (6) 205, 233).

11

12 עוד ראויות לציון אמירות הפזורות ברחבי ההלכה הפסוקה לעניין שכיחותן של סתירות
13 והתבטאויות לא מדויקות בגרסאות עדים. ודברים בלשון אומרים:

14

15 "...מטיבו של המין האנושי שאין בן-תמותה מכשיר דיוק
16 אוטומטי...לא ייפלא, איפוא, שסתירות ואי-דיוקי לשון
17 שכיחים הם לא רק בדברי עדים שונים, אלה בהשוואה לאלה,
18 כי אם גם בדבריו של עד אחד גופו, בתשובותיו בחקירה
19 הראשית ובחקירה הנגדית, ובהתחשב בדברים אשר בא-כוח
20 הצד האחד או הצד האחד משתדלים לשים בפניו" (ר' ע"פ
21 100/55 מאיר נ' היועץ המשפטי פד"י ט' 1224).

22

23

וכן:

24

25 "נסיון החיים מלמד שנדירים המקרים בהם אין בתום עדות,
26 בייחוד עדות ארוכה, קטע זה או אחר של אי-דיוק, שכחה או
27 אף הנתקות מתיאור האירועים לאשורם, בדרך כלל שלא
28 מדעת, ולעיתים אף מדעת - במיוחד מקום שהמדובר בעדות
29 שנמסרה זמן רב לאחר הארוע עצמו...סתירה כשלעצמה איננה
30 חייבת להוליך לשלילת דברי העדות אם יש הסבר סביר
31 לסתירה..." (ר' ע"פ 5612/92 מ"י נ' בארי ואח' פד"י מח' (1),
32 301).

33

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

10. על בסיסם של דברים אלו, אמדתי את משקלן של הראיות שהוצגו בפניי. ייחסתי את האמון
 המתבקש לעיקר גרסת עדי התביעה, תוך שדחיתי את טענות ההגנה כי דבריהם מגלמים
 סתירות "מהותיות", העצמה והגזמה, דברי שקר "במצח נחושה", תיאום גרסאות וניסיון
 לטשטשן.
 5
 11. שוכנעתי כי ראוי להחיל כלל "פלגינן דיבורא" על גרסאות המתלונן ואחיו - לעניין הרקע
 שקדם לעיכובם ומעצרם ואשר לאח המתלונן - לעניין העצמת תיאורו את האלימות שספג
 המתלונן. בהקשרים אלו, דחיתי את גרסאות המתלונן ואחיו וקיבלתי את גרסת הנאשם,
 שנתמכה בראיות אחרות, לכינונו של חשד סביר בליבו שהצדיק את עיכובם ומעצרם של
 השניים.
 11
 גרסת המתלונן לעניין האלימות שספג, נתמכה בראיות אובייקטיביות והתיישבה עם מכלול
 הנסיבות. בין אלו, ההתנהלות בזירת כתב האישום והתנהגותו המתריסה של המתלונן,
 שהבעירו את חמתו של הנאשם כנלמד, למצער, מהתבטאויותיו הקשות כלפי המתלונן.
 התבטאויות אלו הוכחו אף הן במידת הוודאות הנדרשת, גם כפי אישורה של גבי לולי.
 16
 ניסיונם של המתלונן ואחיו למעט מעורבותם השלילית שהביאה למעצרם, אינו גורע מליבת
 כתב האישום הקשורה באלימות שהופעלה כלפי גופו של המתלונן, שלא נדרשה וחרגה מן
 הסביר (ר' פרו' עמ' 30 שוי 26-32; עמ' 33 שוי 21-28).
 19
 20
 21 כבר נקבע כי:
 22
 23 "מן המפורסמות, כי יש ודבריהם של נאשמים או של עדים
 24 בחקירותיהם ובעדותם, אינם עשויים מקשה אחת. במקרים
 25 אלה שומה על בית המשפט לבחון את הדברים בזהירות
 26 מרבית, ורשאי הוא לפלג את האמירות - "פלגינן דיבורא"
 27 בניסוח שהשתרש בפסיקה הישראלית - ולקבל כעדות אמת
 28 את אשר נראה נאמן בעיניו, תוך שהוא דוחה עדות שקר את
 29 אשר נראה בלתי מהימן... יכול אדם לכזב בעניינים רבים מתוך
 30 אינטרס כזה או אחר, ולהותיר גרעין אמת בעניינים אחרים" (ר'
 31 ע"פ 7637/05 שלמה יוסף נ' מ"י (5.7.07)).
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

12. בניתוק מגרסאות יתרת עדי התביעה, גרסת המתלונן נתמכה בחדות בשתי ראיות
 2 אובייקטיביות מרכזיות.
 3
 4 הראשונה - החבלות שנגרמו לו מחמות מפגשו בנאשם. אלו מתיישבות עם מכלול הנסיבות
 5 ובהן פנס כבד המצוי בידו של הנאשם, עת הוא נוהג בכוח מיותר כלפי פניו של המתלונן;
 6 המגע שנוצר בין הנאשם לבין צווארו של המתלונן כאישור הנאשם עצמו; הבחנת גבי לולי
 7 בחבלות בעינו של המתלונן ובכללן נפיחות; תמונות חבלותיו ת/12 שצולמו בסמיכות
 8 ותעודה רפואית.
 9
 10 השנייה – גרסתה של הגב' לולי, הקושרת את הנאשם במישרין למופע אחד של אלימות כלפי
 11 המתלונן, הקשר שמתיישב היטב עם גרסתו לפגיעת פנס בעינו. גרסתה של הגב' לולי לא
 12 נמסרה בנקל, התרשמתי כי נבעה מדם ליבה וייחסתי לה את מלוא האמון המתבקש.
 13
 14 מנגד, הנאשם כשל מלשכנע בקיומה של אפשרות סבירה אחרת לקרות האירועים לבד מזו
 15 המפלילה. עדותו לא עוררה אמון ולא נתמכה בראייה אובייקטיבית של מכלול נסיבות
 16 ההתרחשות. גרסתו מצביעה על רקע תואם למבוקשו "ללמד" את המתלונן "לקח" על
 17 התנהגותו, שעוררה את רוגזו, כדי כך שהפעיל אלימות חריגה כלפי אזור עיניו כשפנס
 18 אימתני בידו, כלפי פניו וכלפי עורפו.
 19
 20 **פרשת התביעה**
 21
 22 14. המתלונן, חייל בעת עדותו לפרוטוקול הדיון ובן 17 בעת הרלוונטית, תיאר כי שהה במסיבת
 23 יום הולדת של חבר, במהלכה עודכן כי אחיו נעצר. המתלונן יצא אל מחוץ למקום המסיבה,
 24 ראה את אחיו, שמע ממנו שהוא מדבר עם שוטר וביקש לסוב על עקביו. אז, קרא לו הנאשם
 25 ואמר לו שהוא "גיבור" שבה להגן על אחיו, ביקשו להוציא את תכולת כיסיו, שאל לגבי
 26 מכשיר הטלפון הנייד שראה, קיבל תשובה כי נקנה על ידי אביו והופנה למסמכים
 27 שבחזקתו.
 28
 29 הדברים לא הפיסו את דעת הנאשם שהודיע למתלונן שהוא מעוכב לחקירה. המתלונן ביקש
 30 להתווכח עם הנאשם, שהשיבו: "אתה לא תגיד לי מה לעשות" ואף סירב לבקשת המתלונן
 31 כי יתקשר לאביו, או כי יתלווה אליו לביתו על מנת לראות את מסמכי הטלפון הנייד.
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 בשלב זה וכגרסת המתלונן, הנאשם: "...קיבל את העצבים, תפס לי בצוואר, משך לי
2 בחולצה ואמר לי בוא כבר כנס לניידת. משך אותי לכיוון הניידת, אמרתי לו מה יש לך
3 תירגע תירגע, ואז הוא הרים אותי, הפיל אותי על הרצפה, היה לו פנס גדול, הייתי על
4 הרצפה, דפק לי אותו פה בעין (מצביע על עינו השמאלית). הוא דפק לי בעין ואז הרים
5 אותי, הצמיד אותי לניידת ואמר לי עכשיו אתה מוכן להיכנס עכשיו? אמרתי לו אני בא,
6 מה אתה עצבני? ואז שם לי את האזיקים בידיים וברגליים, הכניס אותי והתחלתי לבכות
7 ואז הוא עושה לי מה אתה ילד בן 4, מה אתה כוסית? ישבתי בתוך הניידת, נתן לי פה
8 סטירה (מצביע על צידם השמאלי של פניו) ואמר לי שב שב בשקט. ואז נכנסנו לניידת הוא
9 ועוד נהג, לא זוכר, אני חושב שהוא ישב ממולי, התחלנו לנסוע, ואמר לי עכשיו אתה גבר,
10 מסוגל לדבר? אמרתי לו שלא דיברתי, מה אתה עצבני, אמר לי תסתום את הפה, תמשיך
11 לבכות יא בכיין. ואז הגענו לתחנה, משך אותי מהניידת בכוח, אמר לי לך בקו ישר ונתן לי
12 סטירה ונתן לי סטירה בעורף ואמר לי תמשיך ללכת" (ר' פרו' עמ' 25 שו' 11-20).
- 13
- 14 עוד הוסיף המתלונן תיאור, כנוסח כתב האישום, אשר לדברי הגידוף שהשמיע הנאשם
15 באוזניו והפנה כי חתם על מסמך, לפיו לא התייחסו אליו באלימות מחמת פחד והראה
16 לאביו שהגיע למקום את הפגיעות שספג בעינו ובצווארו (ר' פרו' עמ' 25 שו' 29; עמ' 26 שו'
17 1-2; שו' 9-15).
- 18
- 19 המתלונן צרך כוס "וודקה" אחת טרם מפגשו בנאשם ולמחרת מפגשו בו, פנה לחדר המיון.
20 מוצג ת/1 כפי שהוגש, הנו תעודה מיוחד מיון המבארת, בין היתר, שטף דם מסביב לעינו
21 השמאלית ושריטות בצווארו (ר' פרו' עמ' 27 שו' 4-11).
- 22
- 23 בחקירתו הנגדית, הבהיר המתלונן כי לא היה שיכור בעת הרלוונטית, שכן צרך כוסית .15
24 "שוט" אחת (ר' פרו' עמ' 27 שו' 18-25; עמ' 28 שו' 8-12; עמ' 31 שו' 5). המתלונן לא זכר
25 אם אביו היה עמו בחקירתו אם לאו ואם קיבל עדכון מחברו על מעצר אחיו או שמא ראה
26 אותו שעה שהלך לבדו ואין באלו כדי לכרסם במהימנות גרסתו (ר' פרו' עמ' 29 שו' 20-32;
27 עמ' 30 שו' 1-18).
- 28
- 29 המתלונן זיהה את הפנס שהחזיק הנאשם באירוע מסוג "לד מגה לייט", כדבריו: "לא
30 אשכח אותו בחיים" (ר' פרו' עמ' 33 שו' 29-32) ושב וטען כי עם זה הפנס הכה הנאשם בעינו,
31 תוך שהצביע על עינו השמאלית וציין: "לא סתם היה לי שטף דם והתנפחה לי העין".
32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 המתלונן הבהיר כי תיאור האלימות שספג נפקד מהודעתו במשטרה, מאחר והיה ליד אביו
 2 ומחמת בושה, לא רצה שידע שקיבל מכות. גם גרסתו זו לא נסתרה (ר' פרו' עמ' 32 שו' 21-
 3 31; עמ' 33 שו' 1-13). הוצגו למתלונן תמונות שצולמו מטעמו יום לאחר האירוע בביתו
 4 ולשאלה מדוע לא נראית בהן נפיחות בעינו, השיב כי עשה שימוש בקרח (ר' פרו' עמ' 34 שו'
 5 4-14).
- 6
- 7 החוקר ניסה לעמת את המתלונן עם העדר האפשרות למכה בעינו באמצעות אותו פנס כבד
 8 והמתלונן השיב הסבר משכנע, בזה הלשון: "אז תגיד לי ממה זה קרה לי. אני הכנסתי
 9 לעצמי אצבע לעין?...מה זה משנה בול או לא בול איך זה קרה לי כל הסימנים
 10 האלה...תשאל אותו הוא הביא לי אותו לא אני הבאתי לי...שים אותו פה ותראה איך הוא
 11 נכנס. הוא הביא לי בדיוק בקצה (מדגים כניסת פנס לתוך ארובת העין)...לא יודע איך אבל
 12 לא אשכח שהוא הביא לי את הפנס הזה בעין" (ר' פרו' עמ' 34 שו' 28-32; עמ' 35 שו' 1-7;
 13 עמ' 36 שו' 13).
- 14
- 15 המתלונן הכחיש כי פגיעותיו מקורן בגורם אחר מלבד הנאשם והבהיר כי אינו "מזוכיסט"
 16 (ר' פרו' עמ' 35 שו' 17-32; עמ' 36 שו' 1-11).
- 17
- 18 דחיתי את הנחת ההגנה בסיכומיה, לפיה החבלה הנחזית בעינו של המתלונן מקורה
 19 ב"דלקת". מגרסאות הגב' לולי, המתלונן ומקורביו, מהתעודה הרפואית ואף מגרסת
 20 הנאשם עצמו, עולה כי הנחה זו בדיונית בעליל.
- 21
- 22 המתלונן ציין כי הוא שכב על הרצפה והנאשם גהר מעליו בעת שספג מכה עם פנס בעינו.
 23 המתלונן טען בביטחון כי שכב על גבו והוטח בו, כי עולה מדבריו שהוא שכב על בטנו.
 24 סתירה פנימית נטענת זו אינה קריטית, נוכח שפגיעה כגון דא, יכול ותבצע בין אם
 25 המתלונן שכוב על גבו ובין אם על בטנו. לאור יתרת הראיות, הפכה סתירה נטענת זו
 26 לשולית (ר' פרו' עמ' 36 שו' 14-23).
- 27
- 28 מתוך סערת הרוחות האלימה שהתרחשה בזירת כתב האישום, קיים קושי מובנה לדרוש
 29 מהמתלונן מסירת גרסה מדויקת כדי כך וכדבריו: "זה רגעים של פחד. בא תפס אותי,
 30 הפיל אותי ונתן לי את הפנס בום לעין, אני לא זוכר אם החלק הקדמי או האחורי של
 31 הפנס. אני בוודאות זוכר שהפנס היה לי בתוך העין" (ר' פרו' עמ' 38 שו' 1-10).
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 המתלונן לא היה בטוח בזיכרונו אם הנאשם צילם אותו בעת הרלוונטית אם לאו. חקירתו
 2 הארוכה בנושא זה מלאכותית, נוכח שלא הוצגו תמונות שצולמו על ידי הנאשם מזמן אמת,
 3 בהן נחזה המתלונן כשהוא נטול חבלות (ר' פרו' עמ' 36 שו' 27-32; עמ' 37 שו' 1-20).
 4
 5 עוד הפנה המתלונן כי הכיפה שחבש נפלה לו במהלך הדברים והנאשם זלזל וגידיף אשר
 6 לרצונו לקבלה בחזרה. כל שיכל המתלונן לאבחן ביחס לכיפה, התמצה בזריקתה לעברו
 7 ותחושתו ש: "מישהו שם לי את הכיפה על הראש" (ר' פרו' עמ' 38 שו' 16-32; עמ' 39 שו'
 8 1-12). תיאור זה מתיישב גם עם דבריה של גבי לולי, שנכמר ליבה לנוכח מצבו העגום של
 9 המתלונן החבול על לא מאום.
 10
 11 לא ברור על איזה "דיל" שח הסנגור בין המתלונן לבין המשטרה, שבסופו קיבל המתלונן את
 12 מכשיר הטלפון שלו. לא נסתרה גרסת המתלונן כי מכשיר הטלפון הושב לו לאחר שהסתבר
 13 כי אין כל ממש בחשד שהוא גנוב. כל "דיל" אחר אינו מחמיא ממילא להגנה, מאחר והשבת
 14 מכשיר הטלפון, ככל שנעשתה ללא קשר לחשד כי הוא גנוב - יכולה להיוותר אך בהקשר של
 15 הימנעות המתלונן מהגשת תלונה על אלימות הנאשם (ר' פרו' עמ' 39 שו' 17-32).
 16
 17 16. בחקירתו החוזרת, הבהיר המתלונן כי גם בפני החוקר במשטרה, מסר שהנאשם הכה בו.
 18 הוגשו בהקשר זה שתי הודעות המתלונן במשטרה ובמח"ש, סומנו ת/7 ו-ת/8 ולא נגלתה
 19 סתירה פנימית אמיתית בהשוואת דבריו.
 20
 21 17. המתלונן נחקר שנית לאחר חילופי סנגורים ועומת בחקירה נגדית עם נ/5 – הודעתו מיום
 22 30.11.09, מכתב למפכ"ל שנתן לחוקר – נ/6 וכתבה ב- "Ynet" – נ/7. למעט סייג, לפיו גם
 23 אחיו נלווה אליו לחדר המיון, אישר המתלונן את האמור בשלושת מוצגים אלו ובין היתר,
 24 את הרגשתו: "כמו פצצה לפני" בעת שהוכה בפניו.
 25
 26 המתלונן עומת עם אמרות החוץ מטעמו, לפיהן עולה כי הנאשם בא מאחור, הפילו ארצה
 27 ונתן מכה חזקה עם הפנס לתוך עינו השמאלית, אל מול דבריו לפרוטוקול הדיון כי הנאשם
 28 הפילו, הרימו, הצמידו לניידת ובעודו בגבו אליו, הכה בו באמצעות הפנס. המתלונן אישר
 29 את אמרותיו ולא נמצאה סתירה פנימית אמיתית בהשוואה לוגית של דבריו.
 30
 31 נותר בעינו אותו "גרעין קשה" של אלימות משולשת שהפגין הנאשם, בדמות מכה עם פנס,
 32 "אגרוף" ו"כאפה", או שתי "סטירות" כלשון המתלונן. לא התרשמתי כי בת הצחוק

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 שולותה לעיתים לתשובות המתלונן בחקירתו הנגדית, רימוזה דבר שקר מטעמו. גם אם
 2 אתיחס לגרסת המתלונן ביחס לאותן שתי "סטירות" כאל עדות יחידה, היא מהימנה בעיני
 3 וגם לאחר ששיגרתי אזהרה עצמית מתבקשת, סברתי כי ניתן לבסס על סמכה ממצאים
 4 לחובת הנאשם במידת הוודאות הנדרשת. גרסת המתלונן התיישרה עם ראיות אחרות, עם
 5 הלך רוחו של הנאשם ועם הדברים הקשים שהשמיע (ר' הודעות המתלונן ת/7 ו-ת/8; פרו'
 6 עמ' 98 שו' 26-30; עמ' 99 שו' 30; עמ' 100 שו' 1-3; עמ' 22-23; עמ' 101 שו' 14-29; עמ' 102
 7 שו' 1-9).
- 8
- 9 המתלונן עומת עם הנחתה הנוספת של ההגנה, לפיה הפגיעה בעינו מקורה בדלקת. המתלונן
 10 פטר את החוקר בבת צחוק ולא בכדי והפנה לקליטת חושיה של גב' לולי. לא נמצאו סתירות
 11 בגרסאותיו, לנוכח שבהודעתו המאוחרת נמנע מלציין "סטירות" ונוכח הימנעותו מלציין
 12 כלפי הרופא שבדקו בבית החולים, כי דווקא הנאשם הוא זה שהכה בו (ר' פרו' עמ' 102 שו'
 13 10-30).
- 14
- 15 18. לא ייחסתי משקל ראייתי מכריע לגרסת אח המתלונן, נוכח שהתרשמתי מקליטת חושי
 16 הרעועה מזמן אמת. עם זאת, לא נזקקתי ביתר לראייה זו מטעם המאשימה, לאור מסת
 17 ראיות מהימנה אחרת שנמצאה לגיבוש אשמו של הנאשם.
- 18
- 19 19. מהודעות אח המתלונן (ת/15 ו-ת/16), עולה כי צרך אלכוהול בעת הרלוונטית, כי הותקף
 20 קשות על ידי שוטרים. תוך כדי הסחת חושים ברורה שכזו, הבחין העד לגבי המתלונן, כי:
 21 **"השוטר מוטי אמר לו לסתום את הפה ונתן לו כאפה לפני... הוא תפס את אחי**
 22 **בחזקה... והפיל אותו לרצפה.. אני לא ראיתי מה הוא עושה לו על הרצפה".** בשלב זה
 23 מתאר העד מכות קשות שספג ולאחר מכן הוסיף: **"ראיתי שהשוטר הרים אותו אחרי**
 24 **שהיה על הרצפה ומכניס לו אגרופים לפני וגם עם פנס ענק הכניס לו לעין ולראש, זרק**
 25 **אותו לניידת והכניס בו שוב עם הפנס..."** (ר' ת/15 שו' 19; ת/16 שו' 19-36).
- 26
- 27 20. העד תיאר בחקירה ראשית את נוכחותו במקום כתיאור כתב האישום. אמנם, גרסת העד
 28 מעלה תמיהות נוכח שמתארת מהלך דברים שונה ומועצם מתיאור המתלונן, אך שוכנעתי
 29 כי אין בגרסתו כדי לגרוע מגרסת יתרת עדי התביעה. אמירות מגרסתו אף המופרות,
 30 תומכות באלימות שהופנתה כלפי גופו של המתלונן, כפי תיאוריו וחבלותיו וכפי תיאוריה
 31 של הגב' לולי.
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 העד צרך שתי כוסות משקה טרם שעוכב (ר' פרו' עמ' 56 שו' 12) ושוכנעתי כי קליטת חושיו
 2 בזמן אמת לא אפשרה שימור זיכרון מלא בתימוכין בגרסת המאשימה. לא נגרעו סתירות
 3 פנימיות וחיצוניות בגרסת העד, אך אין זה מן הנמנע כי מקורן בחלוף הזמן ובהסחת
 4 החושים שהייתה נחלת חלקו בזמן אמת, מאלכוהול ומאלימות נחזית בה היה מעורב.
 5
 6 כמשל, העד עמד מאחורי הניידת בעת האירוע והשתמש בנתון זה, מצד אחד, כדי להבהיר
 7 שדה ראייה פתוח ומצד שני, כדי לתרץ הבדל אפשרי בין קליטת חושיו הנחותה לעומת
 8 קליטת חושיו של מר בוחניק (ר' פרו' עמ' 61 שו' 19). העד גם לא יכל לזכור נתונים
 9 הקשורים בנפילת כיפתו של אחיו ובצעקותיו בנושא.
 10
 11 תיאורי העד אינם עומדים לבדם והבלבול שיצק לסדר הדברים בבחינת היקף ואופי
 12 האלימות כלפי המתלונן, אינו גורע מעובדת התרחשות אלימות מופחתת בהיקפה, כפי
 13 שעולה מראיות מהימנות אחרות (ר' פרו' עמ' 49 שו' 24-31; עמ' 50 שו' 1-15; עמ' 60 שו' 1-
 14 8; עמ' 51 שו' 1-2).
 15
 16 יום למחרת, צילם העד את חבלות המתלונן בגדר שבע תמונות שהתקבלו וסומנו ת/12 א'-
 17 ז'. עסקינן בראייה אובייקטיבית, בהקשרה קיבלתי את גרסת העד במלואה לעניין קליטת
 18 עדשת המצלמה בה אחז ובמועד אותו ציין (ר' פרו' עמ' 51 שו' 15-22). העובדה כי מת/13
 19 עולה שתמונות אלו נמסרו ליחידה החוקרת ביום 18.3.09, אינה גורעת מהתרשמותי כי
 20 צולמו במועד המתואר על ידי המתלונן ואחיו.
 21
 22 גם התמונות הללו אינן עומדות לבדן, נוכח שהפגיעות בגופו של המתלונן נתמכות בגרסאות
 23 עדים אחרים ובתעודה רפואית.
 24
 25 השאלות מתחום הפתולוגיה שהפנה הסגור לאח המתלונן, אינן מעלות או מורידות לעניין
 26 היתכנות סימן בעינו של המתלונן ממכת פנס ולעניין משמעות קיומו של שטף דם בתוך
 27 לחמית עינו (ר' פרו' עמ' 60 שו' 12-30).
 28
 29 21. חקירתו הנגדית של העד מוקדה בנסיבות שקדמו להגעת המתלונן למקום. משמצאתי קיומן
 30 של נסיבות שהצדיקו התעוררות חשד סביר בליבו של הנאשם, אך לא הצדיקו עשיית שימוש
 31 בכוח בחריגה מגדר הסבירות - לא ראיתי לנכון להרחיב אשר למיקום אותה מסיבה ממנה
 32 יצאו המתלונן ואחיו; אופי המסיבה; התנהלות נטענת של הנאשם כלפי אח המתלונן; כמות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 האנשים שהתגודדה במקום והצורך בניידת מסייעת (ר' פרו' עמ' 52 שו' 19-31; עמ' 53 שו'
2 1-9; עמ' 54 שו' 1-4; שו' 20-27; עמ' 55 שו' 18-32; עמ' 56 שו' 1-32; עמ' 57 שו' 22-32).
- 3
- 4 העד ציין מפורשות, מספר פעמים, כי חלוף הזמן לא היטיב עם זיכרונו וכדבריו: **"...זה היה**
5 **לפני ארבע שנים אני לא רוצה להיזכר מזה...לא זוכר...לפני לפני, או אחרי...לא ידוע לא**
6 **זוכר"** (ר' פרו' עמ' 56 שו' 31; עמ' 63 שו' 1; עמ' 64 שו' 1). דווקא בהעדר תאימות שיכול
7 והייתה מתבקשת בגרסאות המתלונן ואחיו, איתרתי תימוכין במהימנות גרסת המתלונן.
8 תיאום גרסאות לא היה מותר אפשרות לדברים כפי שנשמעו לפרוטוקול הדיון.
- 9
- 10 22. מר יואל בוחניק, חבר של המתלונן, מיאן מלכתחילה למסור גרסה מפלילה, כפי שעולה
11 מת/4 - מזכרים מאת הממונה על החקירה, לפיו חבריו של המתלונן אינם מעוניינים למסור
12 עדות ואף הוריהם אינם מרשים להם לעשות זאת. על רקע זה, נמסרה גרסת העד, התומכת
13 ביתרת ראיות התביעה.
- 14
- 15 ככל שסופו של יום, התרצה העד ומסר גרסה, שוכנעתי כי יש בה תיאור נאמן של קרות
16 האירועים בפועל. גם עד זה תיאר את מהלך פגישתו בשוטרים בעת ששהה עם אח המתלונן
17 וציין כי חבריו שראו מפגש זה, התקשרו אל המתלונן ועדכנו אותו. העד הבהיר כי ביחס
18 אליו, ביקשו השוטרים לבחון את טענתו, שמכשיר הטלפון שנמצא עליו שלו. במהלך
19 הדברים, ראה את המתלונן: **"על הרצפה...עם היד מאחורי הגב...השוטר עליו"**.
- 20
- 21 העד ביקש להימנע ממסירת עדות עד לעת דבריו לפרוטוקול הדיון, שכן: **"עברו כמעט ארבע**
22 **שנים אני לא יכול להיזכר מה היה ואיך היה והעדפתי לא להיכנס לזה יותר מדי יוצר מצב**
23 **שאני לא זוכר ויהיו שאלות...אני עובד"**.
- 24
- 25 לאחר שהובהרה לעד משמעות אזהרתו למסור אמת, שקדמה לעדותו, הוסיף כי: **"היה**
26 **מכות היה סטירות על הרצפה זהו בערך"**. שהתבקש לתאר מהלך מדויק של האלימות בה
27 הבחין, השיב: **"לא זוכר"** וכנגד ריענון זיכרון ולאחר שהופנה להודעתו, השיב כך: **"ראיתי**
28 **את אחד השוטרים תופס את... (המתלונן - א.י.) ומוריד אותו על הרצפה. הכה אותו עם**
29 **הפנס על הפנים. פנס פגע...ב... (המתלונן - א.י.) באזור העין...קיבל את הפנס ואת המכות**
30 **שהוא קיבל עם יד מאחורי הגב"**. העד לא יכל לפרט מעבר לכך אשר לסוג המכות בו הבחין
31 (ר' פרו' עמ' 64 שו' 27-31; עמ' 65 שו' 1-27; עמ' 66 שו' 1-32; עמ' 67 שו' 1).
- 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 העד הצביע על הנאשם כשוטר שהפיל את המתלונן ארצה והכה בו באמצעות פנס "גדול",
 2 שהיה בידו (ר' פרו' עמ' 67 שו' 1-13).
- 3
- 4 .23 בחקירתו הנגדית, אישר העד כי הפנס שראה דומה לזה שהציג לו הסנגור והדגיש כי עמד
 5 במרחק של שלושה מטרים מההתרחשות. עוד עולה מחקירת העד הבהרת התמיהה, ככל
 6 שעוד נותרה, לעניין שכיבת המתלונן על הארץ - האם על גבו או על בטנו. העד ציין בהקשר
 7 זה, כך: "הגוף שלו עם הפנים לא על הכביש, לכיוון פרופיל. לכי על הכביש ולכי שנייה
 8 לכיוון השוטר בפרופיל". מתיאור זה, עולה אפשרות כי גם המתלונן וגם העד צודקים
 9 בהקשר זה וכדי מנח בו היה מצוי המתלונן בשכיבתו ארצה, המתיישב עם הגרסאות כולן.
 10 וכדברי העד: "זו האמת שלי וזו האמת שלו. לא חושב שיש פה מישהו שמסקר".
- 11
- 12 עוד הבהיר העד, מבלי שייסתר, כי המתלונן ספג את המכה עם הפנס "באזור הראש" והוא
 13 אינו יכול להסביר כיצד הפנס גרם לחבלה באזור עינו של המתלונן מאחר ו: "אני לא רופא".
 14 העד לא העצים את גרסתו אשר להיקף וסוג המכות שספג המתלונן, לא תיאר את שלא ראה
 15 וייחסתי מהימנות לגרסתו (ר' פרו' עמ' 67 שו' 27-31; עמ' 68 שו' 1-31; עמ' 69 שו' 21; שו'
 16 30-31; עמ' 70 שו' 3-5; שו' 16-17).
- 17
- 18 לא נמצאה סתירה בגרסת העד לעניין המועד בו חזה לראשונה בנאשם אוחז בפנס, נוכח
 19 שהבהיר כי שלפו לראשונה: "שהוא האיר על הבגאז' שהטלפונים שלנו היו שם" (ר' פרו'
 20 עמ' 71 שו' 1-3). הסתירה פנימית הנחזית בגרסתו של העד לעניין מועד הבחנתו בנאשם
 21 שהוא מוריד את המתלונן ארצה - אינה בעוצמה המכרסמת ממחימנות גרסתו. כך גם
 22 מאחר והבהיר בחקירתו החוזרת כי: "...זה גם היה כמה שניות. אני לא זוכר" (ר' פרו' עמ'
 23 73 שו' 27-31).
- 24
- 25 גם לעניין עד זה, לא מצאתי לנכון להרחיב אשר למיקום המסיבה, הנוכחים בה, היכרותו
 26 את האזור, בתי העסקים שבו ולא נלמד מגרסתו כי היה מצוי במצב של שכרות (ר' פרו' עמ'
 27 71 שו' 4-32; עמ' 72; עמ' 73 שו' 1-24).
- 28
- 29 .24 עוד ציין העד במהלך חקירתו הנגדית, כי למחרת האירוע פגש במתלונן והבחין בשטף דם
 30 בעינו (ר' פרו' עמ' 74 שו' 1-5).
- 31

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 העד נחקר בשנית והודעותיו התקבלו וסומנו מ/8 א' ו-ב'. העד לא ידע להשיב מדוע מסר .25
- 2 בהודעתו מיום 4.8.10 (שוי' 13), כי לא ראה את האירוע האלים, שכן כדבריו: **"כן ראיתי"**
- 3 והדברים מתיישבים אף עם ת/4 לעניין מבוקשו הראשוני, למצער, להימנע ממסירת עדות.
- 4
- 5 העד הכחיש תיאום גרסאות עם עדים אחרים והבהיר כי תיאר את האירוע כזיכרונו. העד
- 6 אינו זוכר כי ראה **"הנפה"** של פנס שאחז הנאשם, או את מספר הפעמים שהוטח פנס זה
- 7 במתלונן. כשנשאל כיצד אמר באחת מגרסאותיו כי הנאשם נתן למתלונן מכה עם הפנס
- 8 **"במרחק אפס"**, השיב שאם כך אמר כנראה שלא שיקר (ר' פרו' עמ' 104 שוי' 28-2).
- 9
- 10 מר י.ג. – אביו של המתלונן ציין כי הבחין בחבלות על גופו של בנו: **"גם במצח וגם בעין... עין**
- 11 **שמאל או ימין"** וכשהוצגו לפניו התמונות – ת/1, השיב שלפיהן: **"אני רואה זו עין ימין"**.
- 12 לשאלה כיצד לא נראית פגיעה במצחו של בנו, השיב העד כי הלה הניח קרח גם על עינו, גם
- 13 על מצחו ולמעשה על כל פניו וכדבריו: **"שם קרח וזה נעלם"** (ר' פרו' עמ' 89 שוי' 32-6; עמ' 90 שוי' 1).
- 14
- 15
- 16 בחקירה חוזרת, הופנה העד בשנית לתמונות החבלות של בנו ותיקן גרסתו, משמע החבלה
- 17 נחזית: **"בעין שמאל"** (ר' פרו' עמ' 92 שוי' 1).
- 18
- 19 משקל ראייתי ממשי ייחסתי לעדותה של הגב' הלן לולי. למען הסדר הטוב, אחל בתיאור .27
- 20 גרסתה כפי שנמסרה בהודעתה ת/6. נלמד כי העדה מתנדבת מזה שנים במשטרה, מאז גיל
- 21 15 והיא מכירה את עבודת הסיור המשטרתית.
- 22
- 23 אשר למתלונן, תיארה העדה כי הלה סירב להיכנס לניידת המשטרה, כי הנאשם: **"סיבב את**
- 24 **ידיו מאחור, אמר לנער 'אני אזיין אותך, אפתח אותך מאחור'...הילד הזה קיבל מכה בעין**
- 25 **שמאל, היה לו כחול, אני כמעט בטוחה שזו עין שמאל...קללות על הוריו של הנער, פתח**
- 26 **עליו פה. מוטי...היה לנער פנס בעין, אני זוכרת שזה היה בצד שמאל"**.
- 27
- 28 העדה לא ראתה כיצד נגרמה למתלונן החבלה בעינו, שכן: **"השכיבו אותו על הרצפה, מוטי,**
- 29 **והחזיק את ידיו מאחור ונתן לו כאפות בראש...בראש בצדדים באוזניים. מוטי שם ברוך על**
- 30 **הגב של הנער כאשר הוא שוכב על הרצפה ותוך כדי נתן לו כאפות בצדדים של הפנים..."**.
- 31

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

1 להפניה כי המתלונן טוען שקיבל מכה מפנס שהיה בידיו של הנאשם, השיבה העדה, כך: "זה
2 מה שאמרת. בהתחלה בהתחלה, אצל מוטי היה הפנס, הוא יצא עם זה מהניידת. אחרי
3 שתפס את הנער והנער אמר שהכיפה נפלה לו (בתוך הניידת - P.A.), חיפשתי את
4 הפנס...ראיתי את הפנס על המושב בניידת ואז חיפשתי את הכיפה". העדה זוכרת
5 בוודאות כי הנאשם: "הרים את הפנס כאשר יצאנו מהניידת".
6
7 העדה לא ראתה הטחת פנס בעינו של המתלונן, אך הבחינה בתרחיש בו חובט הנאשם בפניו
8 של המתלונן כשהוא שכוב ארצה. תרחיש זה מתיישב עם פגיעת המתלונן בעינו באמצעות
9 פנס. ככל שפנס נמצא בידו של הנאשם המכה את המתלונן וכך קבעתי, אין תמיהה של ממש
10 כיצד פגש בארובת עינו של המתלונן. העדה הבחינה בסימן בעינו השמאלית של המתלונן
11 לאחר שהוכנס לניידת וכדבריה: "הסתובבתי אליו וראיתי שהעין שלו מנופחת, אדומה
12 והאזור מתחת לעין כחול".
13
14 העדה נשאלה האם השימוש בכוח מטעם הנאשם היה חריג לדעתה והשיבה: "ברור. לא היה
15 צריך מכות, היחס המזלזל והקללות". אין לעדה כל מניע פסול לטפול בנאשם אשם שווא,
16 מאחר ואין לה כל סכסוך עם מי מהשוטרים (ר' ת/6 ש' 21-28; ש' 56-87; ש' 117-118;
17 ש' 129-132; ש' 136-144).
18
19 לפרוטוקול הדיון, התקשתה העדה להציג גרסה מפלילה כנגד הנאשם מתחילת עדותה
20 הראשית ונזקקה להבהרות חוזרות אשר לחשיבות הציבורית שבמסירת גרסתה.
21
22 העדה תיארה כי שימשה כמתנדבת בתחנת הסיור במשטרת רחובות בעת הרלוונטית
23 וכדבריה: "קשה לי ואני לא זוכרת. מאוד קשה לי, אני לא בחורה כזו שצריכה לעמוד פה
24 ולהעיד. לא נתקלתי בסיטואציה הזו ולא אחת ומאוד קשה לי. אם לא מחזיקים אותו
25 בכוח, לומר, לבוא ולהעיד. לא הייתי אומרת שום דבר, זו תחנה שכולם חברים שלי. זה די
26 ישבו לי על הראש, עברתי תקופה מאוד קשה. אחד, אחד גם אם זה אותו אדם וגם אם זה
27 אחרים – זה חברים שלי שהיו. לפני כן, אין לי מושג מה זה עדות ומה זה תלונה, לא
28 עמדתי במשפט ולא אני ולא המשפחה שלי. זה קשה לי...אני אמשיך, זה מאוד קשה לי,
29 הלחץ זה דבר שנגרר שנתיים פלוס, כל פעם באים אליי הביתה, שולחים אליי מכתבים,
30 זה מה שהביא אותי למח"ש, היה לי לחץ אדיר ולא עוזבים אותי, זה טראומה בשבילי כי
31 אני לא כזאת, אני לא מחפשת את הדברים האלה בכלל, עם כל הלחץ הזה הפילו עליי
32 משהו שקשה לי לומר" (ר' פרי' עמ' 14 ש' 17-25).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

1
 2 העדה אישרה כי היא זוכרת את קרות האירועים וציינתי לפרוטוקול הדיון כי בשלב זה
 3 שתקה ארוכות ונזקקה להבהרה נוספת לעניין תפקידה למהלך הדיון התקין.
 4
 5 העדה ציינה כי בעת הרלוונטית, יצאה למשמרת יחד עם הנאשם ושוטר נוסף וכדבריה:
 6 "ועוד אחד גם. לא זוכרת. עשינו סיור ברחובות, נסענו לכיוון אושיות אם אני זוכרת נכון,
 7 עשינו סיבוב בין הבניינים וראינו צעירים שהתנחלו מתחת לבניין, זה היה מתחת לבניין,
 8 היה חשוך, יושבים מעשנים, אמרתי שיש פה נערים ונסענו לשם, עצרנו, הוא יצא עם
 9 פנס, עשינו חיפוש במקום והם מייד שראו אותנו, שניידת עצרה ברחו הנערים ולא היה
 10 שום דבר. חזרנו, עשינו סיבוב בבניין עצמו, וראינו שני נערים שיוצאים מהבניין. עצרנו
 11 שמה, ניגש אליהם ושאל אותם מה אתם עושים פה, מאיפה באתם אמרו שהיה פה יום
 12 הולדת של חבר ויצאו משם. אמר להם של מי הפלאפון, לא כ"כ זוכרת, יש לי תסכול בגלל
 13 הדבר הזה בראש, אני אגע יותר בדברים שאני זוכרת, כל הזמן הלחיצו אותי, חקירות כל
 14 הזמן הלחיצו אותי חקירות, אני צריכה פסיכולוגית בגלל זה. הוא שאל אותם את זה, אחד
 15 מהם הקטין אמר שזה שלו המכשיר...הוא ניגש אליהם ושאל אותם מאיפה באו, מאיפה
 16 יצאו השיבו יום הולדת ואני פשוט עמדתי בצד ואמר להם של מי המכשיר הזה ואחד
 17 הקטין הראה לו...אני זוכרת שהם אמרו שיצאו מהבית של חבר, יום הולדת הייתה לו
 18 כוסית שתייה ואמר לו שים בצד. הוא שאל אותו של מי הטלפון ואמר שזה שלו ואבא שלו
 19 משלם על זה. הוא אמר לו זה לא שלך, הוא אמר כן זה שלי, מהתחלה הסכים איתו אמר
 20 אני אבוא איתך ואראה קבלות בסוף הוא אמר לו שהוא מעוכב לתחנה כי הוא לא יודע
 21 מאיפה הטלפון. אז הוא התנגד להגיע לתחנה...הקטין. אמר לו שאתה מעוכב, שלא נראה
 22 שזה שלו. הוא התנגד, לא רצה להיכנס" (ר' פרו' עמ' 15 שו' 11-18; שו' 20-21; שו' 23-26;
 23 שו' 31).
 24
 25 בשלב זה, שבה העדה והתקשתה למסור גרסתה וציינה: "יושבים לי פה זה לא שאני לא
 26 רוצה לספר (מדגימה יד על צווארה)".
 27
 28 שבתי והבהרתי לעדה את חשיבות מסירת גרסתה והעדה המשיכה וציינה, כך: "אני זוכרת.
 29 אני אגיד בקצרה מה שאני זוכרת...הנאשם. ברגע שהוא סירב לעלות לניידת, זה היה
 30 ממש על המדרכה, זכור לי שנפל על הרצפה ושמו את הידיים מאחורה ואמר לו אני אומר
 31 לך בוא כנס לניידת. והוא הקים אותו, זרק אותו לתוך הניידת, אמר לו כנס. הוא נכנס לתוך
 32 הניידת וזכור לי שהתלונן עליי שקיבל מכה בתוך העין השמאלית, נראה לי, הסתובבתי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 והסתכלתי, ישבתי מקדימה והוא אמר איי העין שלי, הסתכלתי עליו היה לו נפוח וכחול.
 2 הוא אמר הכיפה שלי עפה ואני צריך את הכיפה והוא לא הביא לו, חיפשתי את זה עם
 3 הפנס והבאתי לו את הכיפה. בלי להרחיב הרבה, מפה אני זוכרת שנכנסנו לניידת, נסענו
 4 לכיוון התחנה ועיכבנו אותם. הוא אמר לנו למלא דוח פעולה, מילאתי...יש דברים
 5 ששכחתי. עברו שנתיים פלוס" (ר' פרו' עמ' עמ' 16 שו' 8-14 ; שו' 16-22 ; שו' 28).
 6
 7 28. בחקירתה הנגדית, אישרה העדה כי קראה את הודעתה, כי אין לה הסבר מדוע היא:
 8 "מתקמצנת במילים", כנוסח השואל ולשאלה אם מישוהו איים עליה או הפחיד אותה,
 9 ציינה, לאחר השתהות בתשובתה, כיצד החוקרת: "הכריחה אותי להגיד ולהגיד ולהגיד,
 10 תפסה אותי חצי יום ובסוף היום שאלה אם אני לא מפחדת ממנו ואם אני לא חוששת
 11 לחיים שלי...שאלה אותי אם השוטרים מכירים את המקום שלי". התנהלות זו הדאיגה
 12 את העדה ביתר עד כדי חששה לצאת מביתה (ר' פרו' עמ' 17 שו' 31 ; עמ' 18 שו' 5-15).
 13
 14 התרשמתי כי חשש זה בליבה של העדה, ליווה את מסירת גרסתה לכל אורך עדותה
 15 לפרוטוקול הדין, כדי כך שנמנעה מחזרה על נקודות עוצמתיות בהפללת הנאשם. עם זאת,
 16 שבה והזכירה כבר בשלב זה, את מסגרת ההתייחסות הנדרשת לשם תימוכין בגרסאות
 17 המתלונן ומר בוחניק.
 18
 19 עוד הוסיפה העדה בחקירתה כי לאחר מסירת גרסתה במח"ש, ראו את התנהלותה באופן
 20 שלילי וגם מפקדה מסר לה שהוא כועס עליה. הדברים הגיעו כדי כך, שהעדה ביקשה את
 21 מפקדה שהתקשר לנאשם ויאמר לו שהיא מבקשת את סליחתו על אף שאינה אשמה בדבר.
 22 יוצא כי העדה ספגה "חרם" על ידי "תחנה שלמה", כדבריה (ר' פרו' עמ' 18 שו' 29-20).
 23
 24 העדה שבה והבהירה בחקירתה כי לא ראתה את הנאשם מכה במתלונן באמצעות פנס ולא
 25 ראתה שהנאשם נותן למתלונן אגרוף בעינו, אך כדבריה ראתה אגרוף כנוסח השאלה:
 26 "בכיוון של האוזניים אבל בעין לא ראיתי". העדה גם לא הבחינה ב"נאפה" שתן הנאשם
 27 למתלונן בתחנת המשטרה. העדה שללה כי אינה מציינת מופעים נוספים של אלימות בהם
 28 חזתה מחמת תחושת פחד וגם בהעדר מבוקשה להעצים את שיוחס לנאשם, נמצא תימוכין
 29 במהימנותה.
 30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המהלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 לא צלח ניסיון ההגנה למקם את הפנס בידיה של העדה חלף ידיו של הנאשם, נוכח
 2 שהבהירה היטב את מיקומו של הפנס "בחוף עם הנאשם" טרם הכניסה לניידת ובעת בה
 3 נטען כי הכה באמצעותו בעינו של המתלונן, כנוסח כתב האישום (ר' פרו' עמ' 19 שו' 8-27).
 4
 5 העדה ציינה הסבר מספק לעניין תהיית ההגנה מדוע בהודעתה מסרה שהפנס היה בידה,
 6 בכך ש: "מתחילת האירוע שיצאנו מההתחלה, שעשינו את הסיבוב זה היה אצלו, אחרי
 7 שהרמתי את הכיפה זה היה כן לידי" (ר' פרו' עמ' 20 שו' 2-6; שו' 17-18).
 8
 9 העדה שבה וציינה כי ראתה סימן כחול על עינו של המתלונן ונוכח שאינה מומחית
 10 בפתולוגיה, לא מצאתי ממש בניסיונות ההגנה לחלץ ממנה אפשרויות לגילו של אותו סימן
 11 (ר' פרו' עמ' 20 שו' 19-31).
 12
 13 29. בחקירתה החוזרת, ציינה העדה כי לא ראתה את הנאשם מרים את המתלונן וזרק אותו
 14 ארצה, אלא כי השכיבו ארצה: "זה לא נזרק, הוא שם אותו...לא שמתי לב, לא יודעת אם
 15 שם אותו או זרק אותו על הרצפה" (ר' פרו' עמ' 21 שו' 30-32; עמ' 22 שו' 1-5).
 16
 17 מאחר והעדה הבהירה במפורש בחקירתה החוזרת כי בעת חקירתה במח"ש מושא ת/6
 18 אמרה את האמת - לא מצאתי רלוונטיות בהחלט תנאי סעיף 10 א' לפקודת הראיות (נוסח
 19 חדש), התשל"א – 1971, על גרסתה. בעצם אישור העדה את אמרתה ת/6 כדבר אמת, הפכה
 20 את האמור בה לחלק מעדותה ואין עוד צורך להיזקק לתנאים אלו (ר' ע"פ 440/87 חדד נ'
 21 מ"י פד"י מ"ג(1) 793).
 22
 23 עוד השיבה העדה בחיוב לשאלת המאשימה אם היא מסבירה בהודעתה שהשימוש בכוח
 24 מטעם הנאשם היה "חריג" ולא היה צורך ב: "מכות, יחס מזלזל וקללות" (ר' פרו' עמ' 23
 25 שו' 10-11; עמ' 24 שו' 10-14).
 26
 27 30. מחיצות החשש מהן התרשמתי, שמנעו את העדה למסור גרסה מלאה ומפלילה כנגד הנאשם
 28 אשר למראית עיניה בעת הרלוונטית - הוסרו כליל בהמשך הדיון. כך לנוכח כעסה הברור
 29 שהתעורר, עת נדרשה על ידי ההגנה בחסות ייצוג חדש וצו הבאה להגיע פעם נוספת לדיון
 30 להשלמת חקירתה. בעת בה נחקרה בשנית, מסרה גרסה מפורשת המפלילה את הנאשם,
 31 כת/6 ובאופן התומך במישרין בגרסת המאשימה.
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

31. כך, בחקירתה הנוספת של הגב' לולי, הבהירה כפי שלא עשתה עד כה, כי נמצאה בצמידות
 1 לנאשם ובמרחק של כשני מטרים ממנו. לשאלת הסגור אם ראתה את הנאשם מכה
 2 במתלונן עם הפנס, השיבה, כפי שהפנתה בעבר, כך: "כל הדבר הזה עושה לי כל כך רע,
 3 עוגמת נפש כל כך שבלי ניתן לסבול ומשום מה נתתי את העדות שלי וכבר לא יכולה
 4 לצאת מהבית. כל כך נזק קורה לי בנפש האישית שלי, אני צריכה להיות מוזמנת לפה, לא
 5 באתי כי נתתי את העדות שלי, מה יש לי לעשות פה? אני לא יודעת אם זה לפי החוק הוא
 6 החליף סגור. זה בלתי נתפס. זה לא בריא לי".
 7
 8
 9 שבתי והבהרתי לעדה את חשיבות הבהרותיה ולשאלה חוזרת אם לא ראתה כל מכה עם
 10 פנס, השיבה: "ראיתי".
 11
 12 לשאלה אם ראתה את הפנס, השיבה: "ראיתי".
 13
 14 לשאלה אם יכול ופירשה את תפיסת המתלונן על ידי הנאשם מצווארו באופן אחר, השיבה:
 15 "למה שאפרש אחרת את זה? אמרתי מה שראיתי בעיניים שלי".
 16
 17 לשאלה אם פירשה את מהלכי הנאשם באופן אחר מכפי פרשנות הנאשם ועדים אחרים,
 18 השיבה: "לא".
 19
 20 לשאלה אם ראתה שהנאשם תוקף בכוונה את המתלונן, השיבה: "...לא הבנתי מה אתה
 21 רוצה".
 22
 23 32. בחקירה חוזרת, שבה והבהירה כי הדברים שמסרה בהודעתה אמות הם (ר' פרו' עמ' 131 שו'
 24 11-25; עמ' 132 שו' 2-24).
 25
 26 33. הגב' שירי יורמן – חוקרת במאשימה, גבתה את הודעת הגב' לולי ת/6. אומנם, גרסאות
 27 השתיים לא התיישבו במדויק זו עם זו אשר למהלך גביית העדות. עם זאת, חקירת העדה
 28 העלתה כי לא נפל פגם בגביית ת/6. כל עניין מהותי נרשם, החלק הראשון של הודעתה נמסר
 29 מיוזמתה והחוקרת לא התרשמה מקיומם של לחץ או פחד ששרו על הנחקרת ולא הכריחה
 30 אותה לומר דבר. המחלוקת שנתרה לעניין משך החקירה ותחושות גב' לולי במהלכה, אינה
 31 משמעותית (ר' פרו' עמ' 45 שו' 24-27; עמ' 47; עמ' 49 שו' 1-10).
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

פרשת ההגנה

1
2
3 34. קבעתי כי הנאשם נתקל במצב דברים, על פיו התעורר חשדו הסביר כי יש לעכב את
4 המתלונן. גרסתו של הנאשם בהקשר זה נתמכה בגרסת הגב' לולי. עם זאת, הנאשם נהג
5 כלפי המתלונן באלימות, שאינה בגדר כוח סביר.
6
7 הנאשם העיד בחקירה ראשית, כיצד התעורר חשדו במהלך סיור שערך בעת הרלוונטית יחד
8 עם הגב' לולי ושוטר נוסף. קבוצת נערים שהתגודדה, החלה לברוח. לאחר סריקה, הבחין
9 הנאשם בכמה נערים העונים לתיאור של אלה שברחו. עסקינן באחיו של המתלונן ובמר
10 בוחניק, שלשניהם מכשיר טלפון נייד ומשניהם נדף ריח של אלכוהול. הנאשם ביקש
11 לתחקרם על רקע ריבוי גניבות מכשירי טלפון נייד ותצורת אלו שראה.
12
13 החלו להתגודד במקום נערים נוספים ואז ובעודו מתחקר את אחיו של המתלונן, הגיע
14 המתלונן למקום וכדברי הנאשם: "בצורה מהירה כזאתי ובא ונכנס ממש, התקרב ל...והוא
15 התחיל לדבר איתו, אמרתי לו אל תדבר איתו ותלך אחורה. הנערים שהתגודדו היו במרחק
16 קצת. ... ממש התקרב אלינו. אמרתי לו שילך אחורה, ... המשיך לדבר עם...התחיל לדבר
17 אלינו בצורה מזלזלת ומאיימת מה אתם מתעסקים איתנו לכו תתעסקו עם עבריינים. מה
18 אתם גברים על ילדים קטנים וזאת תוך כדי תנועות ידיים וזאת לנוכחות בני הנוער
19 שהתקבצו שזו הייתה מעין הצגה מלפניהם והם גיחכו לאור ההתנהגות. באיזה שהוא שלב
20 ניגשתי ל... וביקשתי ממנו שיביא לי תעודת זהות. הוא לא עזב את המקום והמשיך
21 לשהות לידינו. הוא אמר לי שאין לו תעודת זהות. שאלתי אותו מה יש לו בכיסים הוא
22 הוציא לי גם טלפון חדש. בשלב ראשוני הכנסתי את הטלפון לכיס כדי שאני אוכל לדבר
23 איתו. גם ממנו נדף ריח חריף של אלכוהול...איך שהכנסתי תטלפון אמר לי תוציא טלפון
24 למה אתה לוקח לי תטלפון וזה בצורה בריונית. אנ לא סתם מציין את זה. יש השפעה של
25 הסביבה על כל ההתנהגות הזו. זה לא שאתה נמצא אם בן אחד בלבד. אמרתי לו שאני לא
26 מחזיר לו את הטלפון. אמר לי תחזיר לי את הטלפון אתה לא לוקח לי אותו...היה ללא
27 תעודת זהות. לא היה לי זיהוי איתו בשטח חוץ מזה שהוא אמר שהוא אח של...שגם
28 ל...לא היה תעודת זהות רק כרטיס קופ"ח. אמנם יש מספר אבל אין זיהוי. אתה לא
29 יכול... אחרי מספר פעמים שאני אומר לו שהוא לא מקבל את הטלפון, הודעתי ל...
30 (המתלונן - א.י.) שהוא הכשיל אותי בעבודה שלי והפריע לי אמרתי לו שאני חושד
31 שהטלפון שלו גם גנוב. הוא היה מאוד לחוץ על הפלאפון. אמרתי לו שהוא מעוכב ושהוא
32 יכנס לניידת. הוא אמר שהוא לא הולך איתי לשום מקום שאני יעשה מה שאני רוצה

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

1 משהו בסגנון הזה. הסברתי לו שבמידה והוא יתנגד לעיכוב הוא יעצר וזה... ברגע שהיינו 5
 2 שוטרים שמה הייתה אפשרות לנהל את הדיאלוג במקום להגיע למצב של מעצר...את
 3 הזמת החשדות אנחנו עושים בתחנה. אמרתי ל... להכנס לניידת ושהוא מעוכב...אמר לי
 4 אני לא הולך איתך לשום מקום והניף את שלו לכיון שלי והתחיל להתרחק מהמקום
 5 (מדגים הנפת יד מכיון החזה כלפי מעלה באופן המביע זלזול)...".
 6
 7 תיאורי הנאשם מעלים חשד סביר שהתעורר בליבו ואכן, חובתו לבררו. אולם, המשך
 8 תיאורי הנאשם אינו מתיישב עם חובתו זו, שיכולתו לכרוך בה שימוש בכוח סביר ותו לא.
 9
 10 בהימצא חמישה שוטרים במקום כאישור הנאשם ושוטר נוסף - מר גולן (ר' 11/ ש' 62),
 11 ובהינתן התנהגות המתלונן - הנאשם החל בחריגה מסבירות הכוח שהפעיל, כבר בבחירתו
 12 הלא ברורה להצמיד את המתלונן ארצה נוכח השתוללותו הנטענת, בתוספת לסיבוב ידו
 13 והשמת ברכו על גופו, בתוספת לחציצה על צווארו, בתוספת להורדתו ארצה בשנית נוכח
 14 תנועות פלג גופו העליון ומבוקשו להימנע מכניסתו לניידת כשהוא אזוק.
 15
 16 כל זאת וכדברי הנאשם לפרוטוקול הדיון, לאמור: "בהליכה מהירה הגעתי והייתי עם
 17 הפנים אליו. תפסתי אותו ביד ואמרתי לו אתה עצור. הוא הניף את היד שלו וניסה לשחרר
 18 את היד שלי, לפתתי אותו עם היד השני (מדגים תנועת חיבוק באמצעות ידו הימנית)
 19 הורדתי אותו לרצפה, תוך שהוא משתולל עם הידיים והרגלים. הצמדתי אותו לרצפה
 20 ואמרתי לו תרגע כשאני מעליו (מדגים תנועת רכינה ושני אגרופים קפוצים מעלה ומטה)
 21 כאשר יד אחת תפסה לו בצוואר. סובבתי לו את היד לאחורה תוך שאני עליו עם הברך עם
 22 היד מאחורה אני צועק לו שירגע וצועק לו שהוא עצור מה זה עם הברך שסובבתי לו את
 23 היד אני עם הברך עליו (מדגים). אני לוחץ לו על הצוואר, יש אמצעי לחיצה בשכם שברגע
 24 שנותנים בה לחיצה זה מרפה את השרירים וניתן לסובב את היד בלי נזק. הרמתי את
 25 אוהד מהרצפה, התקרבנו לכיון הניידת כי התרחקנו ממנה מאחר והוא הלך, באתי להכניס
 26 את ... לניידת הוא המשיך להשתולל ולהתנגד להכנס לניידת תוך שהוא מזיז את הגוף ככה
 27 (מראה תנועות גוף פלג עליון מצד לצד). הורדתי אותו עוד הפעם לרצפה, אמרתי לו עוד
 28 פעם תרגע אתה עצור אתה בא איתי לניידת. הוא כבר היה כבול באותו זמן...הכנסנו את ...
 29 לחדר סיוור...". עוד הוסיף הנאשם כי צילם את המתלונן במחשב כף יד והציגו לממונה על
 30 החקירה "שיראה שאין עליהם שום דבר שלא היה ולא נברא".
 31

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 הנאשם ציין כי לא הבחין בכל חבלה על גופו של המתלונן בתחנת המשטרה, כי הוא עצמו
 2 אדם דתי ולכן לא ייתכן שאמר את שאמר והכחיש את שלושת מופעי האלימות כלפי גופו
 3 של המתלונן, כתיאור כתב האיטום (ר' פרו' עמ' 74 שו' 29-31; עמ' 75-80 שו' 1-3).
- 4
- 5 דחיתי גרסתו זו של הנאשם וקבעתי כי על תיאוריו שלו, נוספו תיאורי אמת בדמות שלושה
 6 מופעי אלימות בהם נקט כלפי פניו וצווארו של המתלונן. בכך חרג ממשית מסבירות הכוח
 7 שהפעיל, כטענתו. דחיתי את ניסיונו של הנאשם לשמש כמומחה ולספק אפשרות אחרת
 8 לקרות חבלת המתלונן לבד מזו המפלילה, משמע נגרמה משפשוף בעין, מבכי, מגירוד
 9 עדשה, או מכניסת אצבעו שלו לעינו של המתלונן במהלך הדברים.
- 10
- 11 דברי הנאשם, החל מחקירתו הראשית, בצירוף לאמרותיו בהודעותיו ת/2 ו- ת/3, מעלים
 12 רקע תואם גם לרכיבי האלימות הנוספים אליהם הפנה המתלונן. כעסו של הנאשם מחמת
 13 התנהגותו המזלזלת של המתלונן נפרט אלי הכאתו באזור עינו השמאלית כשידו אוחזת
 14 בפנס כבד, הטחת "סטירה" לעבר מצחו, בכיוון צידי פניו והטחת "כאפה" או "סטירה"
 15 בעורפו.
- 16
- 17 הנאשם נחקר ארוכות במסגרת חקירה נגדית לעניין התגבשות החשד הסביר בליבו אשר .35
 18 להתנהלות המתלונן ואחיו. סופו של אומר, התרשמתי כי התגבש חשד שכוה בליבו
 19 בהתחשב במכלול הניסיונות (ר' פרו' עמ' 82 שו' 18-20; עמ' 83 שו' 3-5; עמ' 84 שו' 29-31;
 20 עמ' 87 שו' 15-18).
- 21
- 22 דחיתי את סברת הנאשם כי: "אלמלא ההתנהגות שלו לא היינו מגיעים בכלל לשימוש
 23 בכוח" (ר' פרו' עמ' 83 שו' 12). התנהגות המתלונן הצדיקה עיכובו ומעצרו, אך לא העלתה
 24 ראשיתו של הצדק לעשות שימוש בכוח הבלתי סביר כפי שהופעל כנגדו.
- 25
- 26 לא הובהר כיצד, כגישת הנאשם, כיפוף ידו של המתלונן: "יכול להיראות כמו סטירות"
 27 ומצאתי באמירתו זו אישוש לגרסת המתלונן אשר ל"סטירות" שספג מידי (ר' פרו' עמ' 83
 28 שו' 23).
- 29
- 30 בנוסף, מחד-גיסא, טוען הנאשם כי לא היה פנס בידו בעת הרלוונטית ומאידך גיסא, ביקש
 31 להציג אפשרות אחרת, משמע יכול שהמתלונן נפגע מהפנס מבלי שכיוון לכך. בחקירתו –
 32 ת/2, לא זכר הנאשם אם היה בידו פנס אם לאו. קיבלתי את גישת המאשימה כי הנאשם

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 ביקש לאחוז בחבל טענותיו משני קצותיו ואין הדבר מחמיא למידת מהימנותו (ר' פרו' עמ'
2 86 שו' 9-25).
- 3
- 4 לא ברור מחקירת הנאשם כיצד נדרש לתפיסת המתלונן בצווארו כדי שריטת האזור. אדגיש
5 כי לא נטען כלפי המתלונן כי התנהג ברף אלימות כה בוטה, משמע ביקש לנגח, לאגרף או
6 לנשוך את השוטרים וכדי הצדק אפשרי לנהוג באלימות כלפי גופו, לבד מאחיזתו ומאיזוקו.
7 דומה כי המתלונן, בעיקר, ניטע במקומו, כשפלגי גופו השונים מצויים בתזוזה. הא ותו לא.
8 דברי הנאשם לא סיפקו הסבר סביר לצורך לרסן את המתלונן ואמרתו לפרוטוקול, לפיה:
9 **"אני תפסתי אותו באזור הצוואר, סובבתי אותו ביד, יש לו גם שריטה בצוואר כתוצאה**
10 **מהתפיסה שלי"** (ר' פרו' עמ' 87 שו' 19-25) - נותרה מנותקת מהתנהגות המתלונן עצמו.
- 11
- 12 התמונות שטען הנאשם שצילם, מהן לא עולה פגיעה פיזית בגופו של המתלונן, אינן בנמצא
13 נוכח ש: **"המכשיר שצילמתי עליו נהרס והכל נמחק"** (ר' פרו' עמ' 87 שו' 25-27).
- 14
- 15 מר ליברמן אבי – הממונה על החקירה שחקר את הנאשם, אישר שהלה הציג בפניו שתי .36
16 תמונות מתוך תלפון נייד, אחת מהן של המתלונן. העד אישר כי לא תפס את התמונות ולא
17 התבקש אישורו המפורש לטענת הנאשם כלפיו, כי מתמונת המתלונן שצילם עולה ש: **"אין**
18 **לו חבלה בעין"** (ר' פרו' עמ' 92 שו' 20-28).
- 19
- 20 העד ציין כי לא התעלם מהתמונות, ראה אותן וכתב את שראה (ר' פרו' עמ' 93 שו' 1-7).
- 21
- 22 עוד עולה מחקירת העד כי הנאשם צילם 12 תמונות: **"מתוך השולחן שלכם במח"ש,**
23 **בסטילס"**, מהן עולה כי שטף דם קיים בעינו הימנית של המתלונן ולא בעינו השמאלית.
24 העד נשאל מדוע לא נבדקו הדברים, אך לא נטען שעומת בזמן אמת עם מיקוד המחלוקת
25 לעניין מיקום שטף דם, להבדיל מקיומו (ר' פרו' עמ' 94 שו' 4-14; 9/נ).
- 26
- 27 ציינתי שלא סופקה אותה תמונה בודדת ביחס למתלונן, כשהנאשם טוען שצילמה בזמן
28 אמת. גם אם הייתה מובאת מלפניי, כלל לא ברור שעולה ממנה העדר חבלה באיזו מעיניו
29 של המתלונן. התמונה המדוברת לא סופקה למר ליברמן וקיבלתי את גישתו, כי אין בפניו
30 הזמנה פתוחה לתפוס מחשב כף יד של הנאשם. הנאשם שוטר, מכיר הווייה הקשורה בראיות
31 ותמיחה שלא נפתרה קשורה בהעדרה של אותה תמונה או בהעדר יוזמתו שלו מלספק.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 דחיתי את מבוקשו של הנאשם לאתר אשם בנושא לפתחו של הממונה על החקירה - מר
2 ליברמן, שלא "תפס" תמונה זו. לא נמצא בכך מחדל חקירתי והתרשמתי כי גם לנאשם נהיר
3 שעסקינן בנתונים המובאים בגדר חוכמה שבדיעבד.
4
5 גם לעניין מיקום החבלה בעינו של המתלונן - האם בעין ימין או שמאל, קבעתי כי אין ממש
6 בהפניות הנאשם.
7
8 כלל עדי התביעה הבחינו בחבלה מפורשת בעינו השמאלית של המתלונן. גם אביו תיקן
9 גרסתו לעניין מיקום החבלה בחקירתו החוזרת.
10
11 לא נסתר כי התמונות ת/12 צולמו בסמיכות לזמן אמת, למחרת אירוע כתב האישום. אין
12 הן לבדן בתיק המוצגים, נוכח שמצטרפת אליהן התעודה הרפואית שהציג המתלונן וגרסת
13 הגב' לולי.
14
15 בכל התמונות הרלוונטיות שבת/12, נחזית חבלה בעינו השמאלית של המתלונן. בעמוד השני
16 של ת/12, מופיעה תמונה בקצהו העליון הימני ובה נחזית עינו הפקוחה השמאלית של
17 המתלונן, תוך שאצבעות פוקחות אותה לרווחה.
18
19 מנגד, הציג הנאשם תמונות אותן צילם ממצלמתו מתוך תיק החקירה, כטענתו. אחת מהן
20 לפחות (נ/9/3), מציגה בבירור שטף דם בעינו הימנית של המתלונן. כנחזה, זוהי תמונה זהה
21 לאותה תמונה המופיעה בת/12 בעמוד השני בקצהו העליון הימני. סברתי כי הסבר לשוני
22 בין התמונות, נעוץ בזוויות הצילום. ברור שעסקינן באותן תמונות ואין בכוחו של נ/9 כדי
23 להסיר מעל הפרק את אותו "גרעין קשה" ביחס לפגיעה בעינו של המתלונן, הנקשרת אך
24 למעשה הנאשם. הסבר זה סביר בעיני ביתר ואני מעדיפו על פני קביעה לפיה הפגיעה בעינו
25 השמאלית של המתלונן, עברה לה לפתע לעינו הימנית, בתהליך ביולוגי שאינו ידוע.
26
27 זוהי פגיעה באותו אזור בפניו של המתלונן וגם הנאשם עצמו אינו שולל אפשרות כי אירעה
28 ממקור אצבעותיו, מבלי שהובהר מה לה לאצבעו להימצא בתוככי עינו של המתלונן.
29
30 דחיתי טענות נוספות לעניין מחדלי חקירה, עמן עומת העד, בהקשרים של השלמות
31 עימותים, חקירות עדי ראייה ורופאים ובדיקות פורנזיות שלא בוצעו (ר' פרו' עמ' 95 שו' 5-
32 32; עמ' 96 שו' 1-18). די אם אציין את תשובת העד, שנשאל מדוע לא גבה הודעה מסודרת

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 מהרופא שבדק את המתלונן, שהשיב: "על מה". לנוכח מכלול הנסיבות, אני שותף
2 לתמיחתו.
3
4 ככל שקיימים קשיים להגנה לעניין נוסח התעודה הרפואית, מדוע רושם הרופא כי המתלונן
5 מעוניין להמשיך בתלונתו ולאור מיהות המתלונן כבן של "פרסונל" באותו בית חולים - ניתן
6 היה להיכבד ולזמן עד רלוונטי. משנמנע הנאשם ממהלך זה, נותרות טענותיו גם כאן כמנ
7 הפה אל החוץ ולא מצאתי בהן ממש (ר' פרו' עמ' 97 שו' 10-2).
8
9 עוד קיבלתי את גישת העד כי משאינו רופא, הוא אינו אמון על קביעה אם יש ביכולת פנס
10 לגרום לנזק כפי שנגרם למתלונן. גם ניסיונות להיכנס עם העד לנבכי מקצוע הרפואה, לא
11 עוררו את הספק המבוקש בעניינו של הנאשם (ר' פרו' עמ' 96 שו' 17-27).
12
13 העד טען כי: "הנאשם עצמו אימת את הגרעין ורק אמר שזה לא היה בכוונה, לא התכוון
14 להרביץ לא התכוון להתעלל, אלא לבצע מעצר, יכול להיות שנתן מכה עם הפנס, יכול
15 להיות ששלח ידיים אבל זה היה כתוצאה ממעצר". הסנגור השיב בשאלה: "זה בדיוק מה
16 שאנחנו אומרים, שלא התכוון להכות, אז למה להעמידו לדין". העד הפנה את הסנגור
17 למקור אחר בשאלותיו (ר' פרו' עמ' 95 שו' 15-10).
18
19 אם ההגנה ביקשה לטעון כי הנאשם לא התכוון להכות את המתלונן, לא צלחתי בהבנה אם
20 קיימת הודיה במעשי העבירה, אך לא בהלך הנפש הנלווה לה. בין כה ובין כה, גם אמירות
21 מר ליברמן אינן מעוררות ספק סביר במעשי העבירה ולו נוכח ההלכה הפסוקה, לפיה:
22
23 **"חזקה המעוגנת בהיגיון היא שאדם מתכוון לתוצאות הטבעיות**
24 **של מעשהו, ואם לא נסתרה חזקה זו, ולא הוטל ספק סביר**
25 **בדבר תחולתה, די בה כדי להוכיח את כוונתו של הנאשם..."** (ר'
26 ע"פ 299/81 טטרואשוילי נ' מ"י פד"י ל"ו (1) 141).
27
28 קבעתי כי הנאשם אחז בידו בפנס משטרתי כבד, בעת שנהג עם ידו בכוח כלפי גופו של
29 המתלונן. פגיעה בגופו באמצעות פנס זה, הנה תוצאה טבעית של מעשי הנאשם. במהלך
30 כוחני, בו יד הנאשם מכה במתלונן ובד בבד אוחזת בפנס אימתני, ברי כי המתלונן ייפגע
31 באמצעות אותו פנס. הפגיעה שנגרמה בעינו אינה זרה למפגש בפנס, כפי שהוצג במהלך
32 הדיון.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1
2 לא הוכח כי הנאשם הכה את המתלונן בכוח רב כשהפנס בידו, על מנת שייווצר כורח,
3 כטענתה המשתמעת של ההגנה, ש"תרוסק" ארובת עינו של המתלונן, מחמת מפגשה בפנס
4 המשטרתית.
5
6 ההגנה הפנתה להעדר אזכור לנפישות במצחו של המתלונן, כתימוכין לאותו "אגרוף" או
7 "סטירה" שספג מהנאשם. לא נסתרה גרסת העדים כפי שנשמעה, לפיה המתלונן נעזר בקרח
8 כדי להפיג נפישות.
9
10 הנאשם ביקש להשלים חקירתו הראשית לאחר שמיעת גרסת מר ליברמן והוסיף כי הלה לא .37
11 ביקש אותו שיביא את התמונות שצילם ואף לא הבין משפת גופו בקשה "שאוריד אותן".
12 תמוה כיצד הנאשם כשוטר, נדרש להסתמך על שפת גופו של חוקרו, על מנת לגזור ממנה
13 צורך לתעד את עיקר טענתו להעדר פגיעה במתלונן, או למיקום שונה המרמז על מניע פסול
14 לכאורי אשר לטענות שכנגדו (ר' פרו' עמ' 107 שו' 14-3).
15
16 מוצג נ/9 (1-3) הנו אותן תמונות המתלונן שצילם הנאשם מתיק החקירה באמצעות מצלמת
17 "סטילס". לגישתו, בנ/9 (3) נראית חבלה בעין ימין ו: "בשביל לצלם את האדמומיות צריך
18 להסיט את כל העין לצד בשביל לראות אדמומיות" (ר' פרו' עמ' 107 שו' 19-14; עמ' 108 שו'
19 3). טרחת הנאשם לתעד את המצוי בתיק החקירה, שברי כי לא יעלם ממנו בנקל, מלמדת
20 על מודעותו הברורה לחשיבות שימור ראיות. התרשמתי כי ככל שהייתה בידיו תמונה
21 המסייעת כלשהו לגרסתו הנשמעת כעת, היא הייתה מובאת בשלב כלשהו על פני ציר הזמן.
22
23 הנאשם סיכם גרסתו, כך: "אני השתמשתי בכוח במהלך המעצר, נאבקתי עם הבן אדם על
24 הרצפה, אני תפסתי אותו בצוואר, בעורף, כופפתי לו את היד. אני מניח שמה שהיא ראתה
25 (גב' לולי – א.י.) זה מאבק, זה היה השערה שלה. לא יודע, הבנה שלה ממה שראתה אבל
26 היה מאבק של ידיים שזה מה שהיא ראתה. לא הבאתי לו שום סטירות, לא כאפה באוזן
27 ולא שום דבר. כן נאבקתי אותו, כן עצרתי אותו, כן השתמשתי בכוח, כופפתי לו את היד,
28 אזקתי אותו" (ר' פרו' עמ' 108 שו' 17-13).
29
30 שוב הבהיר הנאשם בחקירתו הנגדית, כי המתלונן הכשיל אותו בעבודתו, הפריע לו
31 בבדיקותו, הניף את ידו, עזב את המקום, סירב להיכנס לניידת המשטרתית ונהג בהתרסה
32 כלפי מבוקשו של הנאשם. כל זאת, למול "התקלות של אנשים", באופן שהצריך, לדידו

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 של הנאשם, היאבקות עם המתלונן: "...על הרצפה, אני תפסתי אותו בצוואר, בעורף,
2 כופפתי לו את היד".
3 (ר' פרו' עמ' 111 שו' 27-31).
- 4
5 גם שלב זה של גרסת הנאשם מלמד כי הפרעה בבדיקה משטרתית, הנפת יד ועזיבת המקום
6 מטעם חשוד, אינן מצדיקות ראשיתה של חריגתו מסבירות הכוח שהפעיל כלפי המתלונן
7 בעצם הורדתו ארצה, מאבק עמו על הארץ, תפיסה בצווארו וכיפוף ידו לאחור. בוודאי
8 שאינן מצדיקות חריגתו הממשית מסבירות זו, לנוכח שלושת מופעי האלימות שהפגין כלפי
9 ראשו של המתלונן.
- 10
11 אשוב ואזכיר כי בזירת כתב האישום חמישה שוטרים שלכל הפחות חלק מהם יכול היה
12 לסייע בנקל בריסון המתלונן, בדרך פוגענית פחות. לא נבחרה דרך מתוקנת זו, מקל וחומר
13 שעסקינן בקטין.
- 14
15 לא ייחסתי משקל ראייתי ממשי לגרסת עד ההגנה מר אהוד שילואן, נוכח שהתרשמתי כי .38
16 הוא מעוניין בתוצאות המשפט ולכן, לא זכר באופן תמוה את עיקר הדברים הקשורים בכתב
17 האישום. זהו שוטר נוסף ששהה עם הנאשם והגב' לולי בעת הרלוונטית. העד העיד כי זה
18 היה יומו הראשון במשטרה וציין כי במהלך תחקור הנאשם שני נערים לעניין מכשירי טלפון
19 גנובים, הגיע המתלונן למקום: "**בצורה מאיימת...תוך הנפות ידיים והרמת קול**" (ר' פרו'
20 עמ' 118 שו' 24-30; עמ' 119 שו' 1).
- 21
22 העד התקשה לדלות פרטים מזיכרונו ואלו שצלח בדלייתם, התמצו בכך שהמתלונן סירב
23 לעיכובו, הנאשם תפסו מאחור, חיבק אותו והמתלונן ניסה לתקוף את הנאשם שהוסיף
24 לחבקו ו: "**תוך כדי שהוא אווז בידים...הוא הניף את הידיים שלו לכיוון שלי שבאתי
25 לנאשם לעזור לו...תוך כדי השתוללות הוא בעט בניידת**". לא זכור לעד: "**שום דבר נוסף**"
26 לעניין שימוש בכוח. כך גם ביחס לשלב הגעת המעורבים לתחנת המשטרה. גרסאות העד
27 אשר להתנהלות המתלונן, אינן מתיישבות עם גרסת הנאשם עצמו. לא ברור כיצד נמוע
28 מלראות "**הפלה**" של המתלונן, אך כן ראה את הנאשם חובק אותו, מהלך מתון בהרבה.
29 בהמשך, אישר כי יכול ולחביקת המתלונן נלוותה גם הפלתו (ר' פרו' עמ' 125 שו' 1-5).
30

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 לשאלה ישירה ביתר האם ראה משהו הקשור בשימוש בפנס, השיב: **"לא היה שום שימוש**
 2 **בפנס באירוע הזה"** ומיד הוסיף סייג בדבריו: **"כפי שאני זוכר...לא זוכר דבר כזה בכלל"**.
 3 גם את נוכחותה הברורה של הגב' לולי במקום לא זכר העד (ר' פרו' עמ' 119 שו' 2-25).
 4
 5 39. בחקירתו הנגדית של העד, הסתבר כי עשה שימוש יתר באותה אמנויה זמנית שהפגין
 6 ובמטרה ברורה לחלץ את הנאשם מגוון פלילי שיוחס למעשיו. כך, העד אישר כי אינו זוכר
 7 אם הנאשם הפיל את המתלונן ארצה, אינו זוכר אם הנאשם יצא מרכבו עם פנס, אינו זוכר
 8 אם הנאשם הכה את המתלונן, אך כן זכר בוודאות כי ראה את המתלונן מנסה לחבוט
 9 בנאשם, מבלי שהנאשם יציין זאת (ר' פרו' עמ' 120 שו' 28-29; עמ' 121 שו' 4-11; שו' 25-
 10 30; עמ' 122 שו' 1-2).
 11
 12 העד אישר כי הוא מכיר היטב את הנאשם ששימש כחונכו והשניים עבדו בצמידות (ר' פרו'
 13 עמ' 122 שו' 11; שו' 19-20; עמ' 123 שו' 19). עוד העיד כי מכח היכרותו את הנאשם: **"אין**
 14 **אצלהם דברים כאלה של כאפות ואגרופים"** (שם שו' 21-24).
 15
 16 40. לשון דומה, ייחסתי למבוקשה של ההגנה להסתמך על הודעתו של השוטר הנוסף שנכח
 17 בזירת כתב האישום - מר דורון גולן, כפי שהוגשה וסומנה נ/11.
 18
 19 ההגנה טענה כי בעצם הימנעות המאשימה מעריכת חקירה נגדית לעד זה, יש לקבל את
 20 גרסתו, משמע שלא נסתרה ובאופן המביא לזיכוי הנאשם.
 21
 22 דחיתי טענה זו. מ/11 עולה כי אין ולא היה כל טעם בחקירת העד, מאחר וגם הוא לא ראה
 23 עיקרם של דברים וכדבריו: **"...לא עקבתי אחר סדר הדברים...שאני לא הייתי בקשר עין**
 24 **רציף...אני לא ראיתי איך הגיעו לרצפה כי לא כל הזמן הייתי בקשר עין..."**.
 25
 26 העד לא יכל למסור בבהירות אם היה לנאשם פנס בידו, הוא "חושב" שכן והוסיף כי לא
 27 ראה שהנאשם מכה במתלונן באמצעות פנס. בנוסף, העד לא יכל לראות את שהתרחש
 28 בתחנת המשטרה, כיוון ש: **"רוב הזמן"** שמר על אח המתלונן ובחדר נפרד מזה בו שהו
 29 הנאשם והמתלונן (ר' נ/11 שו' 6-12; שו' 19-23; שו' 25; שו' 28; שו' 32-34). גם הנאשם 2
 30 לא ראה את שהתרחש בתחנת המשטרה והעד מראית עיני שוטרים אחרים, אין משמעו כי
 31 לא אירע אירוע אלים מידי חברם.
 32

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 3824-09 מ.י. המחלקה להקירות שוטרים נ' קשתי ואח'

- 1 על רקע זה, אין בהפניית הנרחבות של ההגנה בסיכומיה לאסמכתאות בעניין נפקות העדר
 2 חקירה נגדית, כדי להוסיף בעבור העד קליטת חושים שלא ניחן בה מלכתחילה.
 3
 4 גם ביתרת מקטעי הגרסאות עליהן ביקשה ההגנה לסמוך לא מצאתי ממש.
 5
 6 41. מכל המקובץ, הרשעתי את הנאשם בעבירה שיוחסה לו.
 7
 8 עותק מהכרעת הדין יועבר למפקד המרחב, לשיקול דעתו בדבר מסר תואם ליחסם של שוטרים
 9 כלפי חברים המבקש לסייע לירידה לחקר האמת.
 10
 11 נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
 12
 13 ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ד, 21 נובמבר 2013, במעמד הצדדים.
 14
 15 חתימה
 16